

Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Maasbree
Officiële naam regeling	Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008
Citeertitel	Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008
Besloten door	gemeenteraad
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	Financiën en economie

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Grondslagen

1. Algemene wet bestuursrecht, art. 4:23

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

1. Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-1-2009	1-1-2007	nieuwe regeling	16-12-2008 Op den Baum 31-12-2008	16-12-2008 Op den Baum 31-12-2008	B&ID/2008/880 2

DE RAAD VAN DE GEMEENTE MAASBREE

Gelet op het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 4 november 2008

Gezien de behandeling in de voorbereidende raadsbijeenkomst van 2 december 2008

Gelet op artikel 4:23 Algemene wet bestuursrecht

BESLUIT

Vast te stellen de navolgende "Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008".

Dit document is niet meer geldig

Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008

Artikel 1 - Activiteiten

1. De activiteiten met het oog waarop krachtens deze subsidieregeling subsidie kan worden verstrekt, zijn de onderstaand vermelde categorieën van activiteiten:

A.	Activiteiten gericht op het bieden van gelegenheid tot sportbeoefening ter bevordering van de lichamelijke gezondheid
B.	Activiteiten gericht op de kunstzinnige (creatieve, muzikale) vorming
C.	Activiteiten gericht op het beoefenen, uitdragen en instandhouden van de volkscultuur (folklore) alsmede het behoud van cultuurhistorische waarden
D.	Activiteiten gericht op de educatieve en/of de maatschappelijke vorming c.q. opvoeding
E.	Activiteiten gericht op het bieden van een verantwoorde opvang van jeugdigen
F.	Activiteiten gericht op het bieden van gelegenheid aan ouderen tot ontmoeting en sociaal contact
G.	Activiteiten die gericht zijn op het bevorderen van de sociale cohesie/de gemeenschapszin
H.	Eenmalige, plaatselijke, activiteiten/manifestaties/hulpacties die zijn gericht op het inzamelen van gelden voor de slachtoffers van rampen

2. De raad kan ertoe besluiten om categorieën van activiteiten uit het eerste lid te schrappen.

Artikel 2 – Doelgroep van de subsidieregeling

1. Voor subsidie op grond van deze regeling komen uitsluitend in aanmerking:

A.	Plaatselijke verenigingen/organisaties/activiteiten die vallen onder de begripsomschrijving 'welzijn' zoals gedefinieerd in artikel 1 van de Subsidieverordening welzijn 2007 (en nader uitgewerkt in de nota Subsidiebeleid verenigingen 2008). Het betreft: <ul style="list-style-type: none">- verenigingen en vrijwilligersorganisaties die in aanmerking komen voor een waarderingssubsidie of die anderszins door de gemeente worden ondersteund;- hiermee vergelijkbare verenigingen die enkel niet worden gesubsidieerd omdat al in de behoefte is voorzien.
B.	Sociaal-culturele organisaties en activiteiten die open staan voor het hele dorp en die gericht zijn op het bevorderen van de sociale cohesie/de gemeenschapszin. Het betreft de Volksfeesten, de Ossenfeesten, het Sprunkfestival en de Buurtenzeskamp Maasbree.
C.	Buurtverenigingen (die als zodanig vermeld staan in de gemeentegids) en hun activiteiten.
D.	Plaatselijke activiteiten/manifestaties/hulpacties die éénmalig worden georganiseerd om gelden in te zamelen voor de slachtoffers van rampen.

2. Voor subsidie op grond van deze regeling komen niet in aanmerking:

A.	Particulieren.
B.	Recreatieve groepen en activiteiten – met uitzondering van buurtverenigingen.
C.	Buitengemeentelijke verenigingen/organisaties.
D.	Plaatselijke verenigingen/organisaties/activiteiten die <u>niet</u> voldoen aan de omschrijving van het begrip 'welzijn' zoals gedefinieerd in artikel 1 van de subsidieverordening (en nader uitgewerkt in de nota Subsidiebeleid verenigingen). Het betreft o.m. de sportverenigingen die niet primair gericht zijn op het actief lichamelijk bezig zijn (hengelsportverenigingen, schietsportverenigingen, motorclubs, biljartclubs, midgetgolfclubs, bridgeclubs, schaakclubs, dartsclubs enz.) en niet-welzijnsorganisaties (bv. wildbeheerseenheden, imkersverenigingen, standsorganisaties, huurdersvereniging).
E.	Verenigingen/groepen/activiteiten die niet algemeen toegankelijk zijn.
F.	Verenigingen/groepen/activiteiten die zich op enigerlei wijze schuldig maken aan discriminatie.
G.	Partijpolitieke en levensbeschouwelijke groeperingen/activiteiten.
H.	Organisaties/groepen/activiteiten met een bedrijfsmatig karakter c.q. commercieel doel.
I.	Landelijke organisaties 'voor het goede doel' en de door deze georganiseerde fondsenwervings-activiteiten (collecties, kledinginzameling, Unicef-loop enz.).
J.	Scholen en daaraan gelieerde organisaties en activiteiten (ouderraad enz.).
K.	Professionele welzijnsinstellingen (óók die welke door de gemeente worden gesubsidieerd: Vorkmeer, Kunstencentrum Venlo, bibliotheekstichting).

3. Het college stelt een lijst vast van begunstigde subsidieontvangers
4. Het college van burgemeester en wethouders kan er toe besluiten organisaties aan de lijst toe te voegen dan wel uit de lijst te schrappen; de subsidiebetrekking eindigt dan met inachtneming van een redelijke termijn.

Artikel 3 – Hoogte van de subsidie

1. Het ten hoogste te verstrekken bedrag aan subsidie is gelijk aan de helft van de door de gemeente Maasbree aan de begunstigde aanvrager geheven belastingen en rechten, voor zover deze belastingen en rechten staan vermeld in bijlage 1 van deze regeling.
2. De raad kan ertoe besluiten om belastingen of rechten aan bijlage 1 van dit besluit toe te voegen dan wel om belastingen of rechten uit bijlage 1 te schrappen.
3. Indien de hoogte van een aan de begunstigde aanvrager geheven belasting of recht als gevolg van een geslaagde bezwaar- of beroepprocedure wordt aangepast, is dit een feit of omstandigheid waarvan het college bij vaststelling van de subsidie niet op de hoogte kon zijn als bedoeld in artikel 4:49, lid 1 onder a Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 4 – Uitvoering

Het college is belast met de uitvoering van deze regeling.

Artikel 5 - Vaststelling

1. De subsidie wordt ambtshalve vastgesteld. Een aanvraag tot subsidievaststelling is derhalve niet vereist.
2. De termijn tot ambtshalve vaststelling vangt aan op het moment dat de door de gemeente Maasbree geheven belastingen en rechten als genoemd in **bijlage 1** van deze regeling opeisbaar worden.
3. De termijn tot ambtshalve vaststelling is nihil.

Artikel 6 - Betaling

1. Betaling van de subsidie vindt zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval binnen 4 weken, plaats na het in rekening brengen van de belasting of recht als genoemd in **bijlage 1** van deze regeling.
2. Betaling van de subsidie wordt gezien als eerste betaling van de in rekening gebrachte belasting dan wel het in rekening gebrachte recht.

Artikel 7 – Subsidiebudget

1. De raad stelt jaarlijks middels een daartoe bestemde begrotingspost een budget beschikbaar ter uitvoering van deze regeling.
2. Indien de in lid 1 genoemde begrotingspost wordt overschreden, is het college slechts ten behoeve van de uitvoering van deze regeling bevoegd om de begrotingspost aan te vullen vanuit de reserve Welzijnsvoorziening.

Artikel 8 – Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de subsidieontvanger afwijken van de bepalingen van deze regeling, indien toepassing van de regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 9 - Evaluatie

Het college zendt binnen vijf jaren na de inwerkingtreding van deze regeling en vervolgens om de vijf jaren aan de raad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de subsidie in de praktijk.

Artikel 10 - Slotbepalingen

1. Deze regeling treedt met terugwerkende kracht in werking op 1 januari 2007.
2. Deze regeling wordt aangehaald als “Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008.”

=====

Dit document is niet meer geldig

Bijlage 1: Lijst van compensabele belastingen en rechten

A.	De OZB inzake verenigingsaccommodaties
B.	Leges gebruiksvergunning/brandveiligheidsvergunningen (Hoofdstuk 6 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
C.	Leges kapvergunning (10.2.1 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree))
D.	Leges ontheffing stookvergunning (10.2.8.3 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
E.	Leges Wet op de Openluchtrecreatie (13.1 e.v. Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
F.	Leges evenementenvergunning (10.4.1 e.v. Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
G.	Leges muziekvergunning (punt 10.1.1 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
H.	Leges niet-commerciële standplaats (10.1.4.2 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
I.	Leges inzake gebruik openbare weg t.b.v. dienstverlening, straatartiest (10.1.5) of anderszins (10.1.6 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
J.	Leges bijzondere markten (10.2.6 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
K.	Leges ontheffing drankverstrekking (11.1.4 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)
L.	Leges loterijvergunning (12.1.1 Tarieventabel behorende bij de Legesverordening Maasbree)

Toelichting op “Subsidieregeling compensatie lokale belastingen Maasbree 2008”

Algemeen

Compensatie door middel van subsidieverstrekking

Deze subsidieregeling heeft als doel het compenseren van de belastingdruk bij lokale verenigingen en vrijwilligersorganisatie. De compensatie geschiedt door het toekennen van een subsidie aan de belastingplichtige.

Een andere wijze van compensatie is het vrijstellen van verenigingen en vrijwilligersorganisaties van belastingen. Er is een groot aantal nadelen en risico's verbonden aan het verlenen van vrijstelling voor gemeentelijke belastingen. De Memorie van Toelichting op de model-Legesverordening van de VNG beschrijft deze risico's goed:

“Veel gemeenten overwegen vrijstelling van leges voor bepaalde vergunningen op grond van de Algemene plaatselijke verordening (APV) ten behoeve van algemeen nut beogende of non-profitinstellingen, bijvoorbeeld een vrijstelling van de leges voor een collectevergunning waarbij de opbrengst is bestemd voor een ideëel doel of een vrijstelling van de leges voor een evenementenvergunning voor het houden van een straatfeest door een buurtvereniging. Vrijstelling van legesheffing voor algemeen nut beogende of non-profitinstellingen is naar onze mening niet op voorhand onverdedigbaar voor de belastingrechter. Er zijn echter wel risico's. Allereerst is een vrijstelling in strijd met de aard van de heffing. Leges strekken in beginsel tot verhaal van gemeentelijke kosten. De Gemeentewet (artikel 229) maakt geen verschil in de persoon van de belastingplichtige. Essentieel voor de vrijstelling voor een bepaalde groep lijkt op grond van de huidige wetgeving en jurisprudentie te zijn dat de gemeente een objectieve rechtvaardigingsgrond voor de verschillende behandeling heeft in het gevoerde gemeentelijke beleid. Een tweede element is dat de verschillende behandeling niet zodanig mag zijn dat er sprake is van een willekeurige en onredelijke heffing. Geen erg concrete kaders dus en gezien de aard van de heffing (verhaal van gemaakte kosten) ook niet zonder risico bij toetsing door de belastingrechter”.

Vanwege deze risico's én vanwege het feit dat sprake zou zijn van vrijstelling voor andere belastingen dan leges (denk met name aan heffen van belastingen op grond van de WOZ) is bewust gekozen voor het compenseren van belastingen door middel van subsidieverstrekking.

Verhouding raad – college

In artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht is gesteld dat verstrekking van subsidie door een bestuursorgaan slechts kan plaatsvinden op grond van een wettelijk voorschrift.

Op gemeentelijk niveau betekent dit dat de raad een subsidieregeling vaststelt op grond waarvan subsidie wordt verstrekt.

Het dualistisch stelsel binnen gemeenten brengt met zich dat de raad de subsidieregeling vaststelt alsmede het financiële kader voor de uitvoering van de regeling, maar dat de feitelijke uitvoering van de regeling in handen is van het college. In deze regeling wordt dit geëxpliciteerd. De raad kan duidelijke kaders stellen ten aanzien van de gesubsidieerde activiteiten en de categorieën van begunstigde subsidieontvangers. Ook kan de raad kaders stellen ten aanzien van de concrete belastingen en rechten die voor subsidie in aanmerking komen.

Binnen die kaders voert het college de regeling uit: de feitelijke vaststelling en betaling van de subsidies.

Artikelgewijze toelichting

Artikel 1

Subsidie dient te worden verleend met het oog op bepaalde activiteiten. Het sec subsidiëren van een vereniging of instelling of persoon is derhalve wettelijk niet mogelijk.

Lid 1 verwijst om die reden naar categorieën van activiteiten dan wel aan verenigingen / instellingen toe te schrijven gebruikelijke activiteiten.

Voor de omschrijving van te subsidiëren activiteiten is aansluiting gezocht bij de bepalingen uit de nota Subsidiebeleid verenigingen 2008.

Lid 2 is ingevoegd voor de kenbaarheid naar buiten toe. De raad heeft ten aanzien van subsidieverstrekking voldoende beleidsvrijheid en derhalve voldoende bevoegdheid om te allen tijde deze regeling te herzien.

Met deze redactie is duidelijk dat het overzicht van categorieën niet statisch is, maar aan aanpassing onderhevig kan zijn.

Artikel 2

Voor de kenbaarheid en rechtszekerheid is in het eerste lid bepaald dat deze regeling slechts geldt voor een expliciet bepaalde groep van begunstigde subsidieontvangers.

Subsidieontvangers die niet begunstigd zijn, zullen enkel al om die reden niet in aanmerking komen voor subsidieverstrekking.

Het eerste lid formuleert de groep van begunstigde aanvragers positief.

In het tweede lid is, met het oog op kenbaarheid en rechtszekerheid, de groep van begunstigde subsidieontvangers negatief geformuleerd. In het tweede lid is beschreven wanneer een beoogd subsidieontvanger in ieder geval niet voor subsidieverstrekking in aanmerking komt.

Binnen het kader dat in het eerste lid in combinatie met het tweede lid wordt gesteld, stelt het college een lijst vast met concrete verenigingen en organisaties die zijn aan te merken als begunstigde subsidieontvanger. Deze concretisering maakt een snelle en goede uitvoering van deze subsidieregeling mogelijk. Bij het heffen van gemeentelijke belastingen kan hierdoor namelijk uitputtend worden bepaald of de subsidieregeling voor de belastingplichtige van toepassing is.

Het vierde lid delegeert de bevoegdheid van de raad om de groep van begunstigde subsidieontvangers te verruimen dan wel te verengen aan het college.

Het schrappen van begunstigde aanvragers uit de lijst kan gevolgen hebben voor de financiële positie van de betreffende organisatie. Om die reden stelt de raad het college de verplichting om in voorkomende gevallen een redelijke termijn te hanteren, alvorens de subsidiëring aan de voorheen begunstigde aanvrager volledig is gestaakt.

Hiermee sluit deze regeling aan bij de wettelijke plicht als verwoord in artikel 4:51 Awb om een bij een subsidiebetrekking die 3 of meer jaren lang heeft geduurd een redelijke afbouwtermijn te hanteren.

Artikel 3

Deze regeling heeft als doelstelling het gedeeltelijk (50%) compenseren van de door de groep van begunstigde aanvragers te betalen lokale belastingen. De maximale subsidie wordt om die reden gelijkgesteld aan de helft van de in rekening te brengen belastingen of rechten. Het

maximale subsidiebedrag is derhalve gekoppeld aan het bedrag dat door de gemeente Maasbree aan belastingen of rechten in rekening wordt gebracht bij de begunstigde aanvrager.

Niet alle door de gemeente Maasbree te heffen belastingen of rechten komen in aanmerking voor compensatie middels deze regeling. De raad heeft de belastingen of rechten die wel hiervoor in aanmerking komen limitatief opgesomd in **bijlage 1** van deze regeling. De raad kan besluiten om deze lijst te verruimen dan wel om deze te verengen.

De raad heeft op voorhand al een aantal belastingen en rechten uitgesloten. Het betreft belastingen en rechten die tot ongewenste neveneffecten kunnen leiden indien deze wel gecompenseerd worden. Denk hierbij aan het ontstaan van oneerlijke concurrentie (ongewenste paracommercie), maar ook aan het wegvallen van een financieel gedreven sturingsmogelijkheid. Dit laatste is met name aan de orde bij milieu- en afvalheffingen. Een afvalheffing beoogt naast het dekken van de kosten van het gemeentelijk apparaat tevens het tegengaan van exorbitante afvalstorting middels een financiële prikkel.

Tot slot komen geen belastingen of rechten voor compensatie in aanmerking indien deze belastingen of rechten voor de beoogde doelgroep van deze regeling al anderszins worden gecompenseerd. Denk hierbij bijvoorbeeld aan leges bouwvergunning voor de nieuwbouw van een verenigingsaccommodatie. Deze leges zijn niet zelden reeds gecompenseerd middels een incidenteel subsidie aan de betreffende vereniging.

Concreet zijn de volgende belastingen en rechten uitgesloten van compensatie:

- Rioolrechten;
- De kosten voor aansluiting op het rioolstelsel;
- Afvalstoffenheffing en reinigingsrechten
- Leges bouwvergunningen;
- Leges exploitatievergunning horecabedrijf (10.2.5, 10.2.5.1 en 10.2.5.2 Tarieventabel) alsmede leges drank- en horecavergunning (11.1 e.v. Tarieventabel) – incl. Verklaring omtrent het gedrag (19.1.4 Tarieventabel).

In het derde lid is de grondslag voor eventuele terugvordering van teveel betaalde subsidie geborgd.

Artikel 4:57 in combinatie met artikel 4:49, lid 1 onder a Algemene wet bestuursrecht biedt de mogelijkheid voor terugvordering van teveel betaalde subsidie als gevolg van het bekend worden van feiten en omstandigheden die ten tijde van de subsidie vaststelling niet bij het college bekend konden zijn.

Het feit dat de hoogte van een geheven belasting of recht wordt aangepast als gevolg van een succesvol gevoerde bezwaarprocedure of beroepsprocedure bij de belastingrechter (en derhalve het betaalde subsidiebedrag niet meer 50% is van het geheven belastingbedrag) is expliciet benoemd als een dergelijk feit en omstandigheid die niet bij het college bekend kon zijn.

Artikel 4

Dit artikel delegeert de bevoegdheid tot uitvoering van deze regeling aan het college, voor zover dit nog niet van rechtswege is bepaald in de Gemeentewet.

Artikel 5

Sinds de invoering in 1998 van de 3^e tranche van de Algemene wet bestuursrecht (waaronder de subsidietitel) geschiedt subsidieverstrekking in beginsel middels 2 separate besluiten: de beschikking tot subsidieverlening en de beschikking tot subsidie vaststelling. Deze gelaagdheid is in de praktijk zinvol, omdat op deze wijze door de verleningsbeschikking voor subsidieontvangers kenbaar is óf zij voor subsidie in aanmerking komen. De bepaling van de hoogte van de subsidie (welke afhankelijk kan worden gesteld van voorwaarden / prestaties) wordt vervolgens bepaald

bij de subsidievaststelling. De beschikking tot subsidievaststelling verplicht het bestuursorgaan om tot betaling van de in de vaststellingsbeschikking vermeld bedrag over te gaan.

De Algemene wet bestuursrecht laat evenwel ruimte om de fase van subsidieverlening over te slaan. Bepaald is dat wanneer de feiten en omstandigheden om tot subsidieverstrekking over te gaan bij het bestuursorgaan én bij de subsidieontvanger voldoende kenbaar zijn, het bestuursorgaan niet onnodig een vaststellingsbeschikking hoeft te formuleren. Belangrijk is dan wel dat uit de onderliggende subsidieregeling voldoende blijkt waarop de subsidieverstrekking is gebaseerd, wat de hoogte van het subsidiebedrag is, wie in aanmerking komt voor subsidie etc. In deze regeling zijn al deze zaken voldoende concreet en eenduidig uitgewerkt. De fase van subsidieverlening is derhalve niet strikt noodzakelijk. Om die reden zal door het college enkel een beschikking tot subsidievaststelling worden geformuleerd ten gunste van de subsidieontvanger. De hoogte van de subsidie is daarna wel direct vaststaand.

Subsidies worden in de regel op aanvraag vastgesteld. In de Memorie van Toelichting, behorende bij de invoering van de 3^e tranche van de Awb (waaronder de subsidietitel) is echter beschreven dat de vaststelling van de subsidie ook ambtshalve kan geschieden. Immers, als voor het bestuursorgaan voldoende duidelijk is op basis van welke gronden en feiten subsidie wordt verstrekt, vormt de aanvraag tot subsidievaststelling een overbodige administratieve stap. Wel is bepaald dat, gelet op de rechtszekerheid, het voor subsidieontvangers kenbaar moet zijn óf er een termijn geldt voordat ambtshalve wordt vastgesteld en hoe lang deze termijn in voorkomende gevallen is.

Gelet op de doelstelling van deze regeling om subsidie te verstrekken aan de begunstigde subsidieontvangers zonder hiervoor de administratieve lasten voor deze groep te verzwaren, is in deze regeling gekozen om de subsidievaststelling ambtshalve te laten geschieden. In verband met de kenbaarheid van de termijnstelling hiervoor is expliciet bepaald dat de termijn nihil is. De begunstigde subsidieontvanger hoeft derhalve zelf geen aanvraag tot subsidievaststelling in te dienen, omdat dit na een nihil-termijn ambtshalve zal geschieden.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt het moment waarop tot betaling van de vastgestelde subsidie wordt overgegaan. Dit moment is zo spoedig mogelijk na het moment waarop de heffingsambtenaar de opeisbaar geworden belasting of recht (genoemd in **bijlage 1**) factureert. In de praktijk zal worden beoogd om de betaling gelijktijdig te laten plaatsvinden met het moment waarop de belasting of recht opeisbaar is geworden. Hiermee wordt aangesloten bij de doelstelling van deze regeling om de administratieve lasten voor de begunstigde subsidieontvanger zo laag mogelijk te houden door subsidievaststelling ambtelijk af te doen, gelijktijdig met het in rekening brengen van de te subsidiëren belasting of recht.

Betaling van de subsidie wordt gezien als een 1^e betaling van het verschuldigde belastingbedrag. Het systeem van het heffen van gemeentelijke belastingen is in de Gemeentewet gelijkgesteld aan het heffen van rijksbelastingen. Concreet betekent dit dat de Invorderingswet 1990 van overeenkomstige toepassing is op het heffen en invorderen van gemeentelijke belastingen. Voor de toepassing van deze regeling ware het ideaal geweest als het door de gemeente Maasbree op basis van deze subsidieregeling te betalen bedrag direct kon worden verrekend met het door de subsidieontvanger te betalen bedrag als gevolg van belastingheffing. Hierdoor zou de gemeente Maasbree een factuur kunnen zenden aan de belastingplichtige, waarbij de subsidie al in mindering is gebracht op het gefactureerde bedrag. De juridische basis voor dit verrekenen van vorderingen over en weer is te vinden in afdeling 12 van titel 1 van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.

In artikel 24 van de Invorderingswet 1990 is echter bepaald dat het niet is toegestaan om belastingvorderingen te verrekenen met andere vorderingen dan belastingvorderingen. Dit brengt

mee dat juridische verrekening van gemeentelijke belastingenvorderingen met gemeentelijke subsidieverstrekking niet mogelijk is.

Om deze reden is ervoor gekozen om niet de juridische figuur van "verrekening" te hanteren, maar de juridische figuur van "betaling door derden." Dit is in het tweede lid uitgewerkt.

De subsidieverstrekking wordt aangemerkt als een 1^e betaling. Deze eerste betaling geschiedt door de gemeente Maasbree, aan de gemeente Maasbree. Hoewel de belastingplichtige (die tevens subsidieontvanger is) juridisch gezien gehouden is om de volledige belastingschuld te voldoen (de vordering van de gemeente Maasbree op de belastingplichtige is niet gewijzigd), hoeft hij/zij feitelijk nog maar de helft van de vordering te betalen, omdat al een deel is betaald door iemand anders (in casu de gemeente Maasbree).

Artikel 7

Middels dit artikel legt de raad zichzelf de verplichting op om jaarlijks een budget beschikbaar te stellen ter uitvoering van deze subsidieregeling.

Deze subsidieregeling kan worden gekenmerkt als een "open einde regeling." Er is geen subsidieplafond ingesteld. Het totaalbedrag aan jaarlijks te verstrekken subsidie is mede afhankelijk van de aangevraagde gemeentelijke producten als genoemd in **bijlage 1** van deze regeling en derhalve niet vooraf in kaart te brengen.

Dit maakt het voor de raad moeilijk om jaarlijks een passend en toereikend budget aan het college ter beschikking te stellen.

Om die reden is in het tweede lid bepaald dat het college bevoegd is om bij overschrijding van het door de raad beschikbaar gestelde budget, dit budget aan te vullen vanuit de reserve Welzijnsvoorziening.

Artikel 8

Middels deze zogenaamde hardheidsclausule krijgt het college de bevoegdheid om in zeer bijzondere gevallen af mag wijken van het gestelde in deze regeling.

Artikel 9

Artikel 4:24 Algemene wet bestuursrecht schrijft voor dat een subsidieregeling tenminste eens per 5 jaar wordt beoordeeld op doeltreffendheid en effectiviteit. Dit artikel is de lokale uitwerking van deze wettelijke plicht. De opdracht en bevoegdheid tot evaluatie wordt aan het college gedelegeerd.

Artikel 10

Artikel 9 bepaalt dat het college in bijzondere gevallen ten gunste van de subsidieontvanger kan afwijken van de bepalingen van deze regeling. Zonodig wordt hierbij advies ingewonnen. Dit afwijken kan alleen maar ten gunste en nooit ten nadele van de betrokken subsidieontvanger. Verder is met nadruk gemeld: in bijzondere gevallen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als een regel. Het college moet in verband met precedentwerking dan ook duidelijk aangeven waarom in een bepaalde situatie van de regeling wordt afgeweken.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding en citeertitel van deze regeling. De inwerkingtreding is met terugwerkende kracht gesteld op 1 januari 2007. De raad kan een regeling met terugwerkende kracht in werking laten treden. Gelet op de rechtszekerheid, is door de rechtspraak een aantal voorwaarden hieraan gesteld. De meest voorname voorwaarde is dat de regeling met terugwerkende kracht geen belangen schaadt. Concreet voor deze regeling betekent dit dat door inwerkingtreding van deze regeling niemand achteraf bezien op 1 januari 2007 in een slechter positie mag verkeren dan dat feitelijk op 1 januari 2007 het geval was.

Gelet op de doelstelling en aard van de regeling valt redelijkerwijs niet in te zien dat een belanghebbende in een nadeliger positie komt te verkeren door inwerkingtreding van deze regeling.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 16 december 2008.

de raadsgriffier,

de voorzitter,

A. Knevel

G.C.G.M. Rabelink

Dit document is niet meer geldig